

dets Beskaffenhed, vilde man kunne naa en nogenlunde tilfredsstillende Ordning, *nogenlunde*, idet der nemlig er en Bestemmelse med Hensyn til Tjenestetidens Længde, som fastsætter, at den kan tredeles hver Dag; og naar denne Tredeling bliver praktisk gennemført, vil det bevirke, at Overarbejdet kan indskrænkes ganske overordentlig meget. Det skal erkendes, at dette ikke har kunnet gennemføres saa hurtigt, som ønskeligt var; men man bestræber sig for at gennemføre det, og jeg tror, at man snart vil naa dertil. Overarbejdet vil derved kunne indskrænkes overordentlig meget; navnlig hvis man tillige, i hvert Fald for de mindre Stationers og Holdepladsernes Vedkommende, vil gaa til Middagslukning i to Timer, som man nu har det paa Posthusene. Det var der ikke det ringeste i Vejen for at gøre, og det vilde medføre, at Overarbejdsbetalingen meget væsentlig kunde indskrænkes. Helt bortfaldte kan den selvfølgelig ikke under den nuværende Ordning.

Imidlertid er nu Statsbanernes hele Drift og Økonomi overgivet til Overvejelse i en Kommission, og denne Kommission vil forhaabentlig følge det af Ministeriet fremsatte Ønske om at fremme Arbejdet med størst mulig Kraft og Energi; og jeg for mit Vedkommende venter mig gode Resultater af Kommissionens Arbejde ogsaa med Hensyn til Indskrænkning af Udgifterne. Jeg vil her tilføje, at Organisationerne er blevet draget med ind i dette Arbejde. Naar disse har faaet Repræsentation i Kommissionen, er det, fordi jeg tror, at man netop gennem dem kan faa mange gode Anvisninger i Retning af Sparsommelighed, og fordi jeg mener, at hvis nogen har Interesse af at faa en god Økonomi indenfor Statsbanerne, er det først og fremmest Tjenestemændene selv. Thi at skaffe væsentlig større Indtægter ved høje Takster for Personer eller Gods lader sig i Tider som disse neppe gøre; hvis Tjenestemændene derfor fremtidig skal kunne arbejde under gode økonomiske Vilkaar, hvad vi sikkert alle ønsker de skal, er det nødvendigt, at ogsaa de arbejder med paa at faa den mest økonomiske Drift indenfor Statsbanerne. Jeg nærer ikke Tvivl om, at man fra Organisationernes Side loyalt vil være med i dette Arbejde, thi derigennem gavner de ikke blot Institutionen, men ogsaa Tjenestemændene selv. Vi kan ikke vedblive at arbejde med Underskud; Driften maa og bør blive saaledes, at Indtægterne virkelig dækker Udgifterne; og naar vi kommer ind under mere normale Forhold, maa der tilvebringes et Driftsoverskud, der giver

en rimelig Forrentning af de i Banerne anbragte Kapitaler.

Man er tilbøjelig til at sige, at 8 Timers Arbejdsdagen har ført til en mægtig Forøgelse af Personalet indenfor de forskellige Etater, og der blev forleden af det ærede Medlem Hr. Pitzner fremdraget nogle Tal i saa Henseende. Det er klart, at Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen har ført til en betydelig Forøgelse af Personalet. Men der er ogsaa andre Momenter, som har været medvirkende hertil. Jeg har ladet foretage en Opgørelse baade for Statsbanerne og for Postvæsenets Vedkommende over Personalets Størrelse. Sammenligningen er for Statsbanernes Vedkommende foretaget mellem Forholdene den 1. Maj 1914 og 1. Maj 1920; og der viser der sig selvfølgelig en betydelig Forøgelse.

For Generaldirektoratets Vedkommende og de Virksomheder, som er henlagte under dette, nemlig Søfartsafdelingen og Centralværkstederne, viser det sig, at Personalets Tal i alt var 2750 den 1. Maj 1914 og 3465 den 1. Maj 1920; der er saaledes en Forøgelse af 715. For Distrikternes Vedkommende stiller det sig saaledes, at der den 1. Maj 1914 i alt i Distrikterne var 10 347, og den 1. Maj 1920 i alt 14 965, her er altsaa en Forøgelse af 4618. Den samlede Opgørelse over Forøgelsen af Tjenestemændene viser, at der den 1. Maj 1914 var 8 504, den 1. Maj 1920 12 117, med andre Ord en samlet Forøgelse af 3613. Men hertil kommer endvidere nogle Kategorier, som før Tjenestemandsløven ikke var optagne i tidligere Lønningslove, og dem vil jeg gerne nævne. Bane- og Telegrafarbejdernes Antal var 1. Maj 1914 40, 1. Maj 1920 67, altsaa en Stigning paa 27; for Bane- og Telegrafnæstformænd var Tallene henholdsvis 299 og 338, Stigning 39, Remisearbejdere m. fl. henholdsvis 913 og 1212, Stigning 309, Bane- og Telegrafarbejdere henholdsvis 1142 og 1671, Stigning 529, Kontorister henholdsvis 28 og 606, Stigning 578, Ledvogtere 563 mod tidligere 566, altsaa en Afgang paa 3; Værkstedarbejdernes Antal var i 1914 1615, i 1920 1856, en Stigning paa 241. Det samlede Antal paa alle fastansatte, Værksted- og Remisearbejdere medregnet, er nu 18 430 mod 13 097 den 1. Maj 1914.

Der foreligger altsaa en Stigning paa 5333. Man kommer da til en samlet Stigning i Personalets Tal i dette 6-Aar af mellem 40 og 41 pCt.

Nu er det selvfølgelig ikke 8 Timers Arbejdsdagen alene, som har gjort dette, for i det samme Tidsrum er der sket en meget betydelig Stigning baade i Personbefor-